

Mál nr. 111/2017**M****og****vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys við flugafgreiðslu 12.3.2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 27.3.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 10.2(sic).2017, ásamt tölvupósti V til lögmanns M dags. 24.1.2017, athugasemdir X dags. 1.12.2016, áhættumati dags. 3.3.2015 og veðurmælingar á slysdegi.

Málsatvik.

Í frumskýrslu lögreglu vegna slyss M kemur fram að hann hafi verið við störf sín við flugafgreiðslu hjá X. Þau störf fela í sér að svokölluðum „cateringtrukk“ er komið fyrir við hlið flugvélar og er hann notaður til að ferma og afferma vélina. Umræddur trukkur er vinnuvél sem búin er stórum kassa (litlum gámi) sem situr á skæralyftum og er kassinn færður upp og niður eftir þörfum með lyftunni. M var í einum slíkum kassa, að láta hann síga niður, þegar slysið varð. Haft er eftir M í frumskýrslu lögreglunnar að lyftan hafi stöðvast áður en kassinn var kominn alveg niður og hafi M því stigið út úr honum til að kanna hvað ylli. Þá hafi lyftan sigið og M lent með annan fótinn undir kassanum og þannig slasast. Í málskoti kemur fram af hálfu M að hann hafi ekki vitað hvort kassinn hafi verið kominn alveg niður eða ekki þegar hann steig út og hann hafi talið sig vera að stíga á bita sem hafi verið áfastur grind kassans og að hann hafi ekki haft mikinn tíma til að athafna sig.

M telur að það tæki sem notað var í greint sinn hafi verið vanbúið og að það hafi ekki þolað þann vind sem var á vettvangi. M vitnar til þess sem kemur fram í skýrslu, sem undirrituð er af starfsmanni X, um að vindur hafi leitt til þess að kassinn settist ekki rétt þegar verið var að láta hann síga niður. M bendir á viðauka 2 við reglugerð nr. 367/2006 þar sem fyrirmæli séu um að gæta sérstakrar varúðar við notkun tækja þegar veður spillist. Einnig telur M að rannsókn Vinnueftirlitsins hafi verið ófullnægjandi þar sem aðstæður á vettvangi hafi ekki verið teknar út fyrir en tveimur dögum eftir slysið og verði X að bera hallann af því. Einnig bendir M á að hvorki hafi verið til verklagsreglur ná áhættumat fyrir þann verkþátt sem M var að vinna að og farið það gegn fyrirmælum í vinnuverndarlögum og reglum. Að lokum vísar M til þess að það sé ekki hægt að byggja bókstaflega á því sem haft er eftir honum á vettvangi slyssins þar sem hann hafi verið illa áttaður og alvarlega slasaður.

V telur að það hafi ekki verið sýnt fram á skilyrði skaðabótaábyrgðar af hálfu X. V telur að það liggi ekki fyrir að vinnuvél sú sem M notaði hafi verið vanbúin eða veðuraðstæður hafi verið þannig að ekki hafi átt að vinna verkið. Auk þess leggur V fram sérstakt áhættumat ásamt upplýsingum frá X um að starfsmönnum hafi verið kynnt efni þess. Auk þess vísar V til þess að vinnuvélin hafi verið skoðuð af hálfu Vinnueftirlitsins bæði rétt áður en M slasaðist, sem og eftir slysið og ekkert hafi komið fram í þeim skoðunum sem styðji fullyrðingar M um vanbúnað vélarinnar. Auk þessa vísar V til þess að M hafi verið vanur því að nota umrædda vél, hann hafi verið kunnugur aðstæðum og að hann hefði átt að gæta betur að staðsetningu sinni þegar hann fór að kanna hvað olli því að lyftan stoppaði í greint sinn. Auk þess bendir V á að skv. framburði M í frumskýrslu lögreglu hafi hann verið í góðri trú um að lyftan/lyftibúnaðurinn hafi ekki verið kominn alveg niður þegar hann steig út úr kassanum.

Álit.

Í gögnum málsins er ljóst að M slasast við það að strax í kjölfar þess að hann stígur út úr kassa þess „cateringtrukks“ sem hann er að vinna við færist hann til og fellur á fót M. Skoðun Vinnueftirlitsins á vettvangi hefði ekki varpað skýrara ljósi á þau málsatvik í sjálfu sér, en mat á veðuraðstæðum hefði

mögulega getað farið fram. Á móti verður að líta til þess að vinnuvélin sem „cateringtrúkkurinn“ í raun er var tekin út af hálfu Vinnueftirlitsins bæði rétt fyrir og rétt eftir slysið án athugasemda um búnað og verður ekki byggt á því að vélin sem slík hafi verið vanbúin þegar af þeirri ástæðu að hún var ekki skoðuð á slysdegi. Hvað varðar veðuraðstæður hafa verið lögð fram gögn um veðurhæð á slysdegi. Af þeim verður ekki ráðið að aðstæður hafi verið hættulegar fyrir umrætt verk. Er því hvorki hægt að leggja til grundvallar að slys M hafi orðið vegna vanmats á aðstæðum eða vanbúnaðar tækis. Ekki verður heldur séð af gögnum málsins að önnur atvik eða atriði séu fyrir hendi sem sýna fram á skaðabótaábyrgð X og verður því lagt til grundvallar að um óhappatilvik hafi verið að ræða sem X ber ekki ábyrgð á. M á því ekki rétt á skaðabótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á skaðabótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 30. maí 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.